

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 6 frt — kr.
Félévre 3 „ — „
Negyedévre . . . 1 „ 50 „
Egy órá — „ 50 „
Egyes szám ára 5 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
(Nádasy-féle ház)
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó fölszó-
lalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként háromszor: **kedden, csütörtökön és szombaton.**

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.

hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény inté-
zendő.

Kéziratok vissza nem adandók

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek föl

Egyes számok kaphatók:

Weidinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér). Hochrein József és fiai (Széchenyi-tér). Köszl János (fő-tér). BöhmManó (fő-utca) papir- és könyvkereskedéseiben

A telekkönyvi betétszerkesztésről.

A föld és általában az ingatlan birtok megvédésére és annak ápoltatására már a legrégebb időkől fogva léteztek törvények, mert igen korán jutottak annak tudomására, hogy a föld, mint Káplány Géza kir. táblai bíró mondja, a szabadság és függetlenség meleg ágya. A haza elnevezés a föld fogalmából, az otthon elnevezés a lakház fogalmából fejlődött. E századnak a földbirtokra vonatkozó legáltalánosabb intézménye a telekkönyvi intézmény, mely előleges helyszínelési eljárásnak eredménye. Ezen intézmény által, mert a fekvőségek és az azokra vonatkozó jogok és terhek pontos és kimerítő jegyzéke mindenki által megtekinthető, ugy a fekvőségek átlaga, illetőleg térbeni helyzete, térfogata és minősége, a birtok megvédése és ápolhatása céljából-, mint az azokra vonatkozó jogok és terhek a közhitel szempontjából, nemcsak hatóságilag nyilvántartva vannak, hanem a nagy közönség részéről is nyilvántarthatók. A telekkönyvi jogok tisztázása és a nyilvántartások továbbvezetése tárgyában kiadott 1855. évi dec. 15-iki rendelet már kilátásba helyezte, hogy a helyszíneli eljárásról jól-rosszul felvett telekjegyzőkönyvekből különös betétek fognak szerkesztetni, vagyis valóságos telekkönyvek fognak készítettetni. Ezen kilátásba helyezett intézkedés valósítása céljából az 1886. évi XXIX. t.-c. szerint községenként egy-egy telekkönyv készítettendő, melynek betéteit azon birtokállási-, tulajdoni- és teherlapok képezik, melyek az egyes birtokosok lehetőleg összes ingatlanainak egész realértékét egyszerre áttekinthetővé teszik.

Süteő Rudolf kir. curiai bíró „telekkönyvi betétek szerkesztéséről“ kiadott műve szerint a telekkönyvi betétek szerkesztésének célja:

1-ör hogy az eddigi telekjegyzőkönyvekből végleges betétek szerkesztessenek és ezekből községenként valóságos telekkönyvek alkottassanak,

2-ör hogy ezen mivelettel kapcsolatban, a hitellekkönyvek az állandó adókataszterrel összhangzásba hozassanak,

3-ör hogy abban az esetben, ha a közbejött tagosítás és urbéri birtokrendezés alapján a telekjegyzőkönyvek még átalakítva nem lettek, ez az

átalakítás is egyidejűleg eszközöltessék illetve a telekkönyvi betétek a tagosítás és urbéri rendezés által alkotott helyzet alapján készítettessenek el; és

4-er hogy a telekkönyvi állapot a törvényben megállapított szabályok alkalmazása mellett, a tényleges birtoklasi jogviszonyokkal a lehetőségig összhangba hozassék. Ezuttal csak a 4-ik pontra kívánok reflektálni, mert erre nézve sokan téves felfogással bírnak; azon meggyőződésben lévén, hogy a telekkönyvi betétszerkesztő bizottságoknak szoros kötelességük a tényleges állapothoz képest a telekkönyvi betéteket megállapítani és az ügynökösködést is felhasználva mindent elkövetni e cél létesítésére. A nagy közönség érdekében foglalkozom ezen ponttal, egyrészt azért, hogy a telekkönyvi betétszerkesztés célját ez irányban is minél jobban előmozdítsam, másrészt azért, hogy a birtokosság tájékozva legyen, és ott, a hol saját érdekeiről van szó, a könnyen vevés elvét mellőzve, elkövessen mindent, a mi jogainak megővésére vezet. A telekkönyvi betétszerkesztő-bizottságoknak, a jóakaratu felvilágosításon kívül, nincsen rendelkezésükre semmiféle eszköz, melylyel bárkit is telekkönyvi jogainak tisztázására kényseríthetne. Az előtte megjelenteknek egyszerűen megadják az utasítást birtokaik rendbehozására, mit ha teljesítenek — jó, ha nem teljesítenek — ugy is jó, de ám ők lássák a következményeket. Maguknak a birtokosoknak kell tenni, hogy mindazok, a mik a helyszínelési eljárásról kimaradtak, a mik a helyszínelési eljárás óta elmulasztva lettek, a mik az átruházások és átíratások vagy birtokrendezések alkalmával hibaként felmerültek, a betétszerkesztési eljárás alkalmával rendeztessenek.

Szükséges tehát, hogy minden birtokos, még ha birtokát egészen rendben levőnek véli is, a bizottság előtt megjelenjen. Mert jó vélelmökben nagyon sokan csalódhatnak, ha például téves helyszínelés, téves átalakítás vagy téves birtokátírás történt. Különösen csalódhatnak pedig azok, kik azonos névvel bírnak. Kivánatos a megjelenés már azért is, hogy a szerkesztő-bizottság megbizonyosodjék munkálata helyességéről. Szükséges továbbá, hogy minden birtokos a netán nyert utasítást megtartsa, azt kövesse és haladéktalanul teljesítse. Egy vagy két század is elmulhat, míg a telek-

könyvi betétszerkesztéshez hasonló birtokrendezés az országban újból folyamatba tétetik. A most, talán egyedül a megjelenéssel vagy némi utánjárassal rendbe hozható dolog, — esetleges mulasztás folytán az unokák unokáira is káros következményeket vonhat.

Velence községben (Fejérmegye) történt, hogy egy egyén, kinek a velencei tóból mintegy 20—30 hold nádas és síkviz birtoka volt, hogy a betétszerkesztési eljárás folyamán ezen birtokát nevére irathassa csupán egyetlen helyhatósági bizonyítvány beszerzésére utasított, melynek kiállításáért a községi jegyzőnek 25 krt kellett volna fizetnie. Ezen bizonyítvány beszerzése elmulasztva lett. A telekkönyvi betétek megállapítása után ezen birtokának rendbehozása végett ügyvédhez fordult, ki a dolognak utána járt és akkor kivilágolt, hogy mintegy hat holtta nyilvánítsási pert kell kezdeni és valami 10 hagyatékot kell letárgyalatni, míg az ügy annyira jut, hogy a rendes törvényes eljárás mellett a velencei tóban levő 20—30 hold nádas és síkviz birtoka nevére irható lesz. Ezen eljárás mellett csupán a bélyeg kiadás jóval felülhaladja a 25 frtot. Szükséges végre, hogy a tulajdonosok kettőzött figyelemmel legyenek a megállapított telekkönyvi betétekben bejegyzet tételekre és a netán becsusztott hibákat felszólamlás útján kiigazíttassák, mert habár a telekkönyvi betétek megállapítása körül a leggonosabb ellenőrzés gyakoroltatik, — a szerkesztő bizottság tagjai sem csalhatatlanok.

Éber figyelmet követel a telekkönyvi betétszerkesztés a helyhatóság részéről is. Minden város és községnek érdekében áll, hogy a határában levő birtokok forgalom- és hitelképesek legyenek. De hogy a régi mulasztások jogilag helyrehozhatók lehessenek, oly biróilag meg nem állapított eseményeket, jogfolytonosságokat kell a helyhatóságnak bizonyítani, mely által azok a törvény értelmében a biróilag megállapított tények joghatályát nyerik. Jól tudom, hogy nagyobb városokban a helyhatóság nem tudja a magánosok viszonyait nyilvántartani, hogy a polgármester, kinek a bizonyítványokat aláírni kell, távolról sem ismerheti azon jogviszonyokat, melyek egyik-másik ingatlannál a birtoklás körül felmerültek; épen ezért:

A „Pécsi Figyelő“ tárczája.

Quasimodo.

Olyan volt, mint minden Quasimodo. Termete alaktalan, hátán kiméletlenül szörnyű pup éktelenkedett, lábai görbék. Nem mindig volt ilyen. Mint ép természetű, egészséges, göndörfürtű fiúcska került hozzánk. Édes anyja, atyám távoli rokona, meghalt s apa szánalomból hozzánk vette.

Jól emlékszem, — pedig régen volt, — épp szederéreskor történt. Az udvarunkban hatalmas szederfa pompázott fekete érett gyümölcseivel.

— Nézd csak Pistika, — szóltam egy izben, felmutatva a szederfára, — azt a legfelsőbb ágat, mennyi az érett szeder rajta, — s sováron pislantottam az érett gyümölcsre.

Pista fürge mókusként a szederfán termett s a gyermekek sajátos könnyelműségével a kihajló vékony ágra merészkedett s nevetve szedte kalapjába az érett szedret.

A várandó élvezet előérzetében tapsoltam örömben.

Egy recscsenés, velőtrázó két sikoltás hasította át a levegőt s Pista összezuzott tagokkal, véresen a földön hevert.

A gyenge faág nem bírta el Pistát, letörtött alatta.

Kezében még ekkor is szorongatta kalapját, az érett gyümölcs pedig szerteséjjel hullott a földön, gúnyosan vigyorogva a szegény áldozatra.

Életben maradt. De az ép természetű Pistikából alaktalan, pupos s görbe lábú nyomorék lett.

Valóságos „Quasimodo.“

Betegsége alatt csak engem túrt meg maga mellett s felgyógyulása után a pajzán, rakoncátlan s lármás fiu magába zárkozott, szótalan s mogorva lett s midőn görbe lábait s alaktalan természetét szemlélte, keserű mosoly vonult végig eltorzult arcán. Ha haragudott, vérvörösre dagadt arcán a sebforradás, hogy borzalom volt ránézni.

Évek multak. A kis leányból nagy leány lett. Quasimodo maradt a régi. Hacsak azt nem vesszük változásnak, hogy még morózusabb s gyanakodóbb lett. Került mindenkit, csak hozzám vonzódott, körülöttem settenkedett mindig.

Egyizben — ugy 14 éves lehettem — a házunk előtt illatozó kis kertünkben virágot szedtem. A heliotropok s krizanthémek mosolyogva nyujtogatták felém apró fejcskéiket s engem az illatozó levégő s a fiatalság gondtalansága túlboldogta tett. Nagy zajjal arra jött két suhanc, kik gunyoltak s követ dobáltak felém. Én felsikoltottam. Egyszerre csak előcsörtet Quasimodo husággal a kezében s neki ront a két suhancnak. Gyöngye kezének mi adott erőt, nem tudom, de a két suhancot megszalasztotta, kik csak a távolból öltögették a nyelvüket felénk. Azóta bántani nem mertek.

Bizony nem tehettem róla, de fölcseperedve a

szegény nyomorékot elhanyagoltam és ez fájt neki; látszott szomorú arcán, megmegránduló arcizmain, loppal leszárított könyeiből. De nem szólt, csak bujdosott. Ha fölkerestem a kert végében illatozó hársak alatt s kérdeztem, mi baja, könyes szemekkel derekam köré fonta aszott karjait, ölembe hajtottá idomtalan fejét s keservesen zokogott. De nem szólt. Szemembe is könyek gyűltek s biztattam hogy majd jobb lesz, majd meggyógyul. Mély bánatát tehetetlen nyomorult állapotának tudtam be, melynek tudata nehéz ködként nehezedett lelkére.

De biztató szavaimmal nem mentem vele semmire sem, mert nemhogy megnyugodott, de szuró pillantást vetve reám, haraggal távozott.

Tehernek tekintette mindenki, csak én szerettem s nem egyszer zavartak meg bennünket, amint egymás kezét tartva, Pista borús lelkébe enyhülést csepegtetni igyekeztem . . .

Eljegyzésem napján Quasimodo nyomtalanul eltűnt. Talán nemis igen kerestették. Senkisésem törődött vele, csak én sirtam utána. Negyednapra sárosan, csatakasan s foszlányokra tépett ruhában megkerült. Hol volt, hol járt, senkisésem tudta belőle ki-venni, még én sem, kit mostantól fogva félve került, mintha kintói közé tartoznám.

Elérkezett az esküvőm napja. Szegény Quasimodo! Szenvedélyes fölhevülésben mért fordítottad önnön magad ellen lelked utolsó erejét? . . .

Már reámadták a menyasszonyi ruhát. Megmagyarazhatlan ideges nyugtalanság s aggodalom vett erőt rajtam. Lelkem röpké szárnyakon bebarangolta

a helyhatóságnak nagyon körültekintőnek kell lenni, hogy a szerkesztőbizottság félre ne vezetessék. Baranyamegyében a telekkönyvi betétszerkesztési eljárás már évek óta folyamatban van. Talán később is látnak soraim napvilágot és ez ok miatt sokakra nézve már érdeklél sem bírnak. Ezuttal azonban az érdeklődést különösen Pécs város közönségében kívántam felkölteni, hol a betétszerkesztési eljárás nem sok idő múlva kezdetét veendő s így a figyelmeztetés itt épen időszerű.

Czibula János.

A román kérdésről. Mint a „Pol. Corr.”-nak Budapestről jelentik, nagy tévedés volna az a föltevés, hogy valamely törvényhozási akciótól, ha a legjobban átgondolt volna is az, a román kérdés megszűnését lehetne remélni. Mert szem előtt tartandó, hogy az erdélyi állapotok sok századéves processzusnak eredményei. Nem is egyes törvényekre, hanem azoknak rossz kezelésére, valamint bizonyos társadalmi állapotokra vezethető vissza, hogy Magyarország a román kérdés bajában szenved. Ha a hivataloskodás Erdélyben ki lesz vonva a családi kotériák befolyása alól és az állami közigazgatás lép helyébe, akkor megszűnik egyik főoka a folytonos surlódásnak magyarok és oláhok közt. Hieronymi belügyminiszter azzal a meggyőződéssel tért vissza erdélyi utjából, hogy a bajok Erdélyben épen nem gyógyíthatatlanok s hogy az oláhok idegenkedése okos politikával legyőzhető. A kormány el van határozva, hogy buzgón lát az oláh kérdés megoldásához, s hogy erkölcsi hódítás útján fogja az oláhokat a magyar állameszmének megnyerni. Habár a jelenlegi elkésérés mellett egyelőre nem várható nagy siker e politika számára, a jövőre nézve mindenesetre meghozza majd ez a kezdeményezés gyümölcsseit.

Külföld.

Az elnökgylkos pöre. Caserio augusztus 2-án került a lyoni esküdtsek elé. Mint terhelő tanu lép fel ellene két inas, kik a gyilkosság pillanatában Carnot hintójának hátulsó ülésén ültek, továbbá Voisin tábornok és a lyoni polgármester. Bronillac törvényszéki elnök a legnagyobb gonddal örködik, hogy hivatalnok be ne jussanak a tárgyalási terembe s szigorú vizsgálat mellett ad csak ki belépő jegyeket. Caserio írásba foglalta az ő anarkista hitvallását, melyet az esküdtsek előtt fel akar olvasni; három ívet tele irt olasz nyelven fogalmazott s helyesírási hibáktól hemzsgő védbeszédével, melynek lényege a következő: Kora ifjúságom óta megrendített engem az egyenlőtlen és rendkívül igazságtalan harc, mely a dolgozó szegénység és a büszke tőke közt folyik. Hidegvérrel gyilkoltam meg Carnot elnököt, mint a ki megtestesülése volt a bourgeoisnak. Zsarnok volt, a ki fogaton jár, barommódra szolgáló lakájoktól körülvéve, míg nyomorult oduban emberi lények nyomorognak, kiknek nincs tevéő falatok.

Caserio bűnyének tárgyalása f. hó 2-ikán kezdődött meg Lyonnban. A tárgyalás iránt óriási

a mult elmosódott vágyait s virágillat s madárdal közül „Quasimodo“ alakjának termete emelkedett ki. Szemrehányóan tekintett reám azokkal a kidülledt üvegesedő szemekkel s szörnyű pupja fenyegetőleg emelkedett széles vállain. Összerázkódtam, mintha a hideg lelne s önkénytelenül összébbs vontam a menyasszonyi fátyolt, mintha az átlátszó könnyű patyolat megvédenne a hideg ellen, Quasimodo mellett ott láttam a völgegyemet, a szép erőteljes férfialakot, amint a gyöngye leányának szerelmét megvallja. Az édes ígézet alatt behunytam szememet s ajkamra tude mosoly ült.

Kinyitott az ajtó s azon bedöcög Quasimodo. A zajra kinyitlak szemem s mintha eleven kísértetet látnék, élesen felsikoltok. De csakhamar megnyugodtam. Hisz ez az én szegény jó Pistikám.

A szegény pupos pedig félre nem ismerhető kézmozdulattal, komor arccal kiparancsolja a szobából az öltöztetőnőt. Oly nagy volt a nyomoréktól való félelme, hogy szó nélkül távozott.

Kinzó sejteltől gyötörve Pistát kémleltem.

Torzult arca, vad szomjuságtól lázasan pihegő keble. — és szemei? — ezek a vad szurós szemek . . . fájdalmas, szívzaggató érzést keltettek bennem. Ez nem Pista, az én Pistikám, ki testvéri szeretettel csüng rajtam. Ez más valaki, — ez a megtestesült „Quasimodo“, ki részt követel a maga számára az életből, ki szeretni s szeretettetni akar, kibent a nyomorékok sajátos szívós macacsságával, a vad szenvedélyek jutottak érvényre.

Égető, lángoló szemének vad villogása alatt megrázkódtam s gyöngye sikoltással az ajtónak siettem, de „Quasimodo“ utamat állja, vad szenvedélyvel

érdeklődést tanusit az egész világ. A vádlevél felolvasása után következett Caserio kihallgatása.

Elnök. Ön derék fiatal ember volt. Miért dacoskodott ön mindig a hozzá intézett kérdéseknél.

Caserio a „dacoskodni“ szót nem érti, mire tolmács megmagyarázza. Caserio vállát vonogatja.

Elnök ezután visszapillantást vet Caserio életére és kijelenti, hogy Caseriot büntetőjogi felelősség alá vonják.

C: Teljesen beszámítható állapotban vagyok és tettemért felelek.

Caserio sokszor kérdőleg néz az elnökre, a kinek francia beszédét nem érti, mire némely kérdést olaszul tesznek fel.

E: Ön elhagyta családját?

C: Szeretem anyámat, de családom egész emberiség. Minden ember egy család tagja.

E: Ön érintkezésben volt a legkiválóbb olasz anarkistákkal!

C: Ha ismerem is őket, nem nevezem meg, én nem vagyok rendőr!

E: A rendőrség kötelességét teljesíti.

C: Én is teljesítem az enyémet. Ne kérdezzen tovább büntársaim felől, én egyszer s mindenkorra feleltem.

E: Ön egykor könyveket ontott a színházban, mikor Mária Antoniette-et a színpadon lefejezték, azután később maga ölt meg egy államfőt. Ön elhagyta hazáját, hogy a katonaság elől meneküljön.

C: Az én hazám az egész világ.

Ekkor az elnök felmutatja a gyilkos törét, a melyen még vérfoltok tapadnak. Caserio megismeri a tör, a melylyel véres tettét véghezvitte. Az elnök kéri az esküdtteket, nézzék meg jól a tör, mert azt mint reliquiát fogják őrizni.

A tárgyalás folyamán a Motta visconti vikárius Caserio családja nevében sajnálkozását fejezte ki Caserio tette fölött.

A kihallgatot tanuk közt van Caserio egy hajdani szállásadója, bizonyos Staglotti, a kinél Caserio 12 napig lakott. Straglotti tudott Caserio cettéi működéséről. Februárban anarkista lapot alapított, a melynek terjesztésénél ő is közreműködött, a miért letartóztatták.

(A tárgyalás tovább folyik.)

Hirek.

— **(Kossuth volt orvos.)** Basso Arnoux dr. Kossuth volt orvos, hazautazott Turinba. Elutazása előtt könyveze vett bucsut Kossuth Lajos sírjától s koszorút tett rája. Alig tudtak a sírhoz jutni a nők és gyermekek sokaságától, akik a drága hantok fölött imádkoztak és friss virágokkal borították sírját. A kegyeletnek ezen kitartó jele mélyen meghatotta Bassót. A déli vasut pályaházához barátainak és tisztelőinek egy kis csapata kíséerte ki, mely a vizontlátásra bucsuzott el tőle. Bassó dr. csak ügyei rendezése végett utazott Turinba s még az őszszel vissza fog térni Budapestre. Az a négy hónap, melyet nálunk eltöltött, nagyban növelte lelkesedését, melyet még a turini házban élesztettek benne hazánk iránt. Bassó Magyarországot második hazájának tekinti s állandóan Budapesten fog megtelepedni.

magához szorit, kintől eltorzult arcát keblemre rejti s lazás, suttogó hangon kéréle, hogy csak őt szeressem, ne hagyjam el, mert megölöm vele.

Derengő fény oszlatta el sötétséget: megértetem érzelmeit.

Nyárfalevelként reszkedtem szenvedélyes ölelései alatt s szabadulni igyekeztem, mialatt biztató nyájas szavakat intéztem hozzá.

A kínos állapotnak völgegyem belépése vetett véget, ki megütődve a különös jeleneten, kérdőleg függeszté rám tekintetét.

Néhány szóval megnyugtattam:

„Quasimodo“ nővérének szerencsekívánatait tolmácsolta.

„Quasimodo“ gyűlölettől lángoló pillantásokat vetve reánk, szó nélkül távozott.

Mily lelki állapotban mentem az oltár elé, ki irhatná le.

Esküvő után a nagy zürzavarban senkinek sem tűnt fel, hogy Quasimodo nincs a lakodalmas nép között . . .

— Szentséges szent Isten! — rontott be a terembe a vigadózők közé az édes anyám, hogy a kiáltásra szinte a falak is megrendültek, — Pista a fészkerben . . .

A fészkerbe rohantak s egy kiálló vaskampón ott lógott „Quasimodo“, habzó szájjal, kintől eltorzult arccal, hogy iszonyat volt ránézni . . .

Boldog családi életet élek, de a szegény „Quasimodo“ árnya folyton kísért. Most is, hogy e sorokat leírom, reszkett a toll a kezembe, midőn a szerencsétlen nyomoréokra gondolok.

Kirschane Ödön.

— **(A „Pécsi ker. segélyző pénztár“)** f. é. augusztus 12-én (vasárnap) délelőtt fél 11 órakor a városháza közgyűlési termében rendkívüli közgyűlést tart. Tárgy: Az alapszabályok több szakaszának módosítása.

— **(Öngyikosság.)** Schnell Ferencz Pécsváradon július 31-én késsel elmetesztette a nyakát, de csak a bőrt, mert mikor a gégehez ért abbahagyta, mert fájt neki. E hó 2-án a pécsvárosi kórházba szállították. Baja nem életveszélyes, állítólag azért követte el, mert a neje elhagyni akarta.

— **(Hűtlen asszony.)** Pandur Ferenc mocsoládi lakos nejével született Sebestyén Örszével 1892-től folytatott szerelmi viszonyt Tabak János, de mivel a férjét akadálynak találták, a mint ez hasonló esetekben rendes dolog, a szerető vallomása szerint a hűtlen asszony két ízben is fölszólította kedvesét, hogy férje nyakát borotvával vágja el, midőn alszik s akkor összekerülhetnek. A borotvát kétszer odaadta a nő, de szándékuk a kivétel percében nem sikerült. Julius 18-án ismét elhatározták a férj halálát, mert tartottak attól, hogy nyomára jön viszonyuknak. A szerető tudta, hogy a férj a Stanckarászki tanyán alszik, oda ment tehát este, Gyurkó István mocsoládi lakos híres baltáját ellopva s azzal Pandurt fejbe vágta alvás közben, úgy, hogy balszemének hasznát sohasem veheti s abban a reményben, hogy ez meghalt, nyugodtan a tanyán lévő gunyhóba ment s lefeküdt. Hajnalban fölkel, a balta nyelét lefűrészelte s eldobta, a baltát pedig elrejtette s száraz levelekkel betakarta az erdő egy bozotos helyén, hol a csendőrök a napokban meg is találták. A tettest csak a napokban nyomozta ki a csendőrség, miután a férj már fölgyógyult. A hűtlen asszony a szerelmi viszonyt nem tagadta, de szeretője felbujtása ellen erősen kikelt kihallgatásakor, sőt szeretőjét vádolja azzal, hogy ez őt többször fölhevítve férje elhagyására, de ő nem ment bele a kért vadházasságba. Érdekes, hogy a véres bűntény után a szerető s hűtlen nő tovább folytatták bűnös viszonyukat. A férj megtudván feleségének viselkedését, elkergette őt házából. A szeretőt és hűtlen feleséget letartóztatták és átadták a sásdi kir. járásbírósnak.

— **(Az egyforintosok és az Államvasut.)** A Magyar Államvasutak igazgatósága utasította az összes állomásokat, hogy egyforintos csak ez év december 31-ig fogadjanak el, de többet egyáltalán ne adjanak ki, hanem szállítsák be a gyűjtő pénztárakba. A gyűjtő pénztárak azután átlyukasztják s beküldik a központi főpénztárnak.

— **(Feld János rablógyilkos)** panaszt tett Kossuth János h. vizsgálóbíró előtt, hogy ha ő tudta volna, hogy a vén nőt megöli, nem vitte volna az éles követ magával. Mikor a fogház 16-os sz. cellájába vitték, ahol Berdin György rablógyilkos volt elszállásolva, megkérdezte a börtönőrt itt volt-e az a híres rablógyilkos. A börtönőr igenlő válasza után sóhajtva lefeküdt a pricesre, s busan azt mondta:

— Ezen a pricesen én nem fogok tudni aludni! — mert láttam a Berdin kivégeztetését. A jegyet egy postatisztól kaptam, s reggel 7 órától ott álltam. Egy pohár rumot is ittam, mert másképp nem tudtam kiállani. — Ennyire jutottam hát a nyomorult pénz végett, pedig sohasem kívántam ezt, de mikor a 2000 frt kezemben volt, elvesztettem az eszemet. — Nem, nem tudok nyugodtan aludni! Berdin szelleme fog kísérteni, pedig sohasem ismertem őt. — Azután tovább így folytatja: Iszákos nem vagyok. A hölgyeket nem szeretem, de a 2000 frt mégis elvette az eszemet.

— Bocsánatot kérek mindazoktól, akiket valaha életemben megbántottam, ugyis tudom, hogy fölakasztani nem fognak, mert én gyilkolni nem akartam, csak rabolni.

A börtönőr vizsgálatására szomorúan mondja:

— Hiába minden! Nyugodt éjszakáim nincsenek! Innen ment utolsó útjára Berdin is, oda fogom követni én is! Csak az a baj, hogy iskolát nem tanultam, mert ha tanultam volna, akkor nem lennék rablógyilkos! Az én bűnöm a társadalom büne is!

— **(A kolozsvári kereskedelmi akadémiába)** oly növendékek vétetnek fel, kik a gymn., reál-, vagy polgári iskola négy alsó osztályát végezték. Az 1894/95 tanévi beiratások szeptember 1-6-ig eszközöltek. — Tandij egy évre 60 hatvan frt, melynek fele szeptemberben, fele februárban fizetendő; továbbá 2 frt ifjúsági könyvtárdij. Az új tanulók 5 frt beiratasi díjt is fizetnek. A belakásba 100 tanuló vehető fel s fölvetelért e hó 15-ig kell folyamodni. Belakási díj egy évre 400 frt, mely összeg negyedévenként vagy kivételesen havonként is fizethető. Bővebb értesítést nyújtó évi Értesítővel készséggel szolgál a szülők megkeresésére az igazgatóság.

— **(A malomipar segélykiáltása.)** A Magyarország 22 ezer malomipar telepén működő moinárság a budapesti nagy malmok által az örleli engedélyvel üzött visszaélés ellen nagy mozgalmat indított meg, mely mozgalom tetőpontját azon or-

számos kongresszusban akarják elérni, melyet október hó folyamán a molnárok Budapeten fognak tartani. A kereskedelemügyi miniszterhez fölterjesztendő emlékiratot kivonatosan már most ismertetjük, megjegyezvén, hogy az abban foglaltakkal egyetértünk, annyival is inkább, mert már több ízben mutattak rá az idegen gabona vámmentes behozatalának hátrányaira s az őrleési engedélylyel üzött visszaélésekre, mely nemcsak a termelők érdekét veszélyezteti, de a vidéki kisebb molnárokat is, a kik nem dolgozván exportra, a vámmentes gabona őrleésnek előnyét nem élvezhetik s így a budapesti nagy malmok versenyével nem bírván, a tönk szélére jutnak. Mi sem bizonyítja fényesebben ez álláspont helyességét, mint a molnárok által megindított ezen nagyszabású mozgalom, melyet megélhetésük érdekében megindítottak. A kereskedelemügyi miniszterhez felterjesztendő memorandum elősorolja azon okokat, melyek miatt a kisebb molnárok képtelenek a nagy iparral versenyezni. Ezek között első helyen állnak az őrleési engedélylyel üzött visszaélések, melyek folytán a budapesti nagy malmok az 1891-ben 970 ezer, 1892-ben 1 millió 323 ezer, a múlt évben közel 2 millió mmászt hoztak be őrleési engedély címén, melynek legalább is 90 százaléka készült belföldi fogyasztás alá, a helyett hogy a törvény értelmében exportáltatott volna. A emlékirat kedvezményt nem kíván a vidéki molnárok részére, csupán a nagy malmok által őrleési engedély címén behozott és ebből exportált lisztmennyiség szigorú ellenőrzését, mely esetben képesek felvenni a tisztességes versenyt a nagy malmokkal. Ezen kívánságuk a mily igazságos, annyira kívánatos is, nemcsak a molnárok szempontjából, de a termelők érdekeinek megvédése céljából is, mert hogy a nagy malmok a raktáraikba felhalmozott olesó buzákészletekkel a piaci árakra, üzleti érdekeik szerint nyomást gyakoroljanak, az épp oly anomália, minthogy jogtalan versenyekkel egyedüli nemzeti iparunkat a malomipart vidéken teljesen tönkre tegyék.

— **(A Pécsi Kerékpár Egyesület)** f. hó 5-ikén (vasárnap) reggel 4 órakor kirándulást rendez Görcsöny, Vaiszlón keresztül Doljni Miholáczra, déliután fél 2 kor Harkányba és vissza. Táv. 114 km Indulás a Bedőkávéházból.

— **(A mohácsi pénzhamisítók)** számára szünek bizonyítván az ottani fogház helyiségek. Megirtuk, hogy az ottani lovassági kaszárnyában vannak elszállásolva és számuk napról-napra növekszik, mert a pénzhamisító banda Bács-, Baranya-, Tolna- és Pestmegyében birt temérdek összekötéssel. Tegnapelőtt a budapesti törvényszék fogházába Budapest csendőrfőhadnagy tizenyole, nagyobbbrészt jómódu parasztfogadakkból álló szállítmányt hozott fel és elhozta a bűnfelek nagy részét, gépeket, festéket és egy csomó a felismerhetlenségig hű 50 forintost, melynek azonban még csak a magyar oldala kész, a másik részt már nem volt érkezésük megrajzolni, mert a csendőrség rajtuk ütött.

— **(A pécsi ker. betegsegélyző-pénztár)** értesíti a pénztárba bejelentett munkaadó urakat s pénztári tagokat, miszerint a másodfoku iparhatóság a kereskedelemügyi m. kir. minisztérium leiratára a kerületi betegsegélyző pénztár részére megállapított új átlagos napibérekét jóváhagyta. Eszerint a kerületi pénztárnál ugy a férfiak, mint nők és tanoncok részére 3 osztály állított fel. Az osztályozás az egy napi keresmény, illetve napi bér szerint a következő: I. férfiak 1 frt, nők 50 kr, tanoncok 25 kr. II. Férfiak 1 frt 50 kr, nők 1 frt, tanoncok 50 kr. III. Férfiak 2 frt, nők 1 frt 50, tanoncok 75 kr. Minden tag azon osztályba lép be, a melyik osztályu összeghez tényleges napibére legközelebb áll; pi, azon férfi, kinek napikeresete 1 frt 35 kr. a II. osztályba, a kinek keresete naponta 1 frt 20 kr, az I. osztályba tartozik. A tagok fizetnek hetenkint: I. Férfiak 12 krt, nők 6 krt, tanoncok 3 krt. II. Férfiak 18 krt, nők 12 krt, tanoncok 6 krt. III. Férfiak 24 krt, nők 18 krt, tanoncok 9 krt. Táppénzt fizet a pénztár a tagoknak hetenkint: I. Férfiaknak 3 frt 50 krt, nőknek 1 frt 75 krt, tanoncoknak 87 és fél krt. II. Férfiaknak 5 frt 25 krt, nőknek 3 frt 50 krt, tanoncoknak 1 frt 50 krt. III. Férfiaknak 7 frtot, nőknek 5 frt 25 krt, tanoncoknak 2 frt 62 és fél krt. Ennek megfelelőleg a te metkezési segély is nagyobb. A fenti osztályozás már f. é. aug. 5-én életbelépén, megkérjük a munkaadó urakat, miszerint azon alkalmazottjaik neveit, kik magasabb osztályba tartoznak, az osztály megjelölésével a befizetések alkalmával a pénztár tudomására hozni, az új tag bejelentéseknél pedig a bejelentési lapon jövőben a hetibért pontosan kitenni sziveskedjenek. Pécs, 1894. augusztus 2 án. Kovács István s. k., igazgató. Hoffmann Lajos s. k., elnök.

— **(Vigyázatlanág.)** Goss Éva 12 éves leány a Sombereken lakó, s az urasági cséplő gép mellett dolgozó édes anyjának ebédet vitt. Amikor anyja panaszkodott, hogy rosszul érzi magát. A kis leányka fölvaltva édes anyját, alig foglalta el helyét a kéve berakás mellett, midőn a gép egyik lábát elkapta s oly szerencsétlenül, hogy alighanem amputálni kell!

— **(A csók veszedelme.)** Ki kinné, hogy a csók, a mely már a mithoszi istenek előtt is a legtiisztább élvezet volt, olyan veszedelmet rejt magában, a mely halált is okozhat. Bayer dr. reichenbergi polgármester felolvasást tartott nemrég erről a kérdésről, s a csókot minden fertőző s ragadós betegség vezető fonalának nevezi. Többek közt azt mondja: Kis gyermeknél számtalan esetben hosszú, sőt néha halálos betegséget idézett elő egyes embereknek az a helytelen szokása, hogy a kis gyermekek száját megcsókolják s pusztá kedveskedésből a gyermekkel oly közelről beszélgettek, hogy ezek a beszélő lélegzetét magukba szívták, a mi nem ritkán a gyermek halálát okozta, mert a zsenge gyermek gyöngye szervezete minden betegség iránt sokkal fogékonyabb, mint a felnőtteké. Bayer ép oly veszedelmesnek mondja a homlok- és kézcsókolást is. Bizonyosságul bemutatja egyik betegét, egy szép asszonyt, kinek veszélyes daganata volt, mely miatt az egyik szemét ki kellett vágni. E veszedelmes daganat a csók eredménye. Figyelmezteti tehát a szülőket, hogy vigyázzanak gyermekeikre, mert a beteg ember csókja könnyen végzetessé válhatik.

— **(Naivság.)** A kapun csempetnek.

— Nézd meg ki az? szól az ur az inasához. Az inas vissza jön ezzel a jelentéssel:

— Egy vak van odakünn.

— Mit akar?

— Látni akarja nagyságodat.

— **(„A hét alvó“.)** Hét-alvónak nevezi a köz nép a havasi morgát, mivel az év tizenkét hónapjából hetet alva tölt el. Ugyanezt a nevet vívta ki magának Varga György is, egy fiatal 16 éves suhanc, a Selye közelében levő Dobina telepítvényen. Nevezett fiú, néhány év óta rendszeren ugy a nyári időszakban két hetet egy folyóban átaluszik, miközben semmi táplálékot nem vesz magához és semmi zajjal, ráncigálással eszméletre nem téríthető. A babonás nép azt hiszi hogy a lelke az idő alatt a más világon van s ugyancsak ostrom alá veszik kérdezősködéseikkel a mikor végre is magától újra eszméletre tér. A Gyurka azonban megtagad mindennemű közlést azokról, miket lelke másvilágon jártában látott, hallott és tapasztalt, mi nem csekély mértékben lehangolólag hat az ilyesmi iránt érdeklődő szülők kedélyére.

Gyári főraktár arany és ezüst órákból, különlegességek arany női órákban, továbbá: Ebéd-, Salon-, ébresztő- és konyha-órák pontosságra kipróbálva. Orvosi és fűrdőhőmérők és kütűnő Aneroid légsúlymérők legjobb holosterik szerkezettel **Schönwald Imre** órás és ékszerésznél Pécsen, Király-fő-utca a hattyu termék épületében.

Cigarettnak a nagysámok.

Ez a kiállhatatlan betegség, a szépnem dohányzása nagyon ragad. Nemesak az éji lepkék, a naplementi kereskedők; prostituált asszonyi állatok, de még a jobb nevelésűek is kezdenek a cucliró rákapni. A renyhe, kéjben és módban uszó teremtsékeknek kevés immár a pompa, a cifra ruha, meg a jó élet, hanem mikor ebéd után és este elvetik ki nem fáradt testüket a diványon, elkezdnek azok a rózsás ujjak, mint a majomkarmok füstölni valókat sodorgatni. Már a kocsikázás, lovagolás, téli korszolás és mindenféle egyptomi csapás kevés a napvilági hölgyeseknek, hanem e mellett kezdenek rácsibukolni és pőfékelni is, mint valami vén, hasznavehetetlen férfitrolik.

Megérjük, hogy azok a költők által ugy istenített biborajkak még bagóznak is majd. Mert eleintén a cigány Panna is csak gyöngye levelén, krumpliszáron kezd, de azután már mikor kevés neki a rendszer szűzdohány, hát betömködi biz az a cifraillatu bagócskát.

Megérjük, hogy rápipálnak azok a modern nagysámok már nemesak a szalonok otthonos, bizalmas szögleteiben, hanem az utcán, a sétányon is. Kihozzák magukkal budoárjukból kedves kis szivarszellenczüket; megsodorják a cigaretát, kérnek egymástól tüzet; rántogatják a kapuszögletekben a szalonyufákat. Az öregebbek, már t. i. a mamák és mámik, a kik ezt nemesak, hogy megengedik, hanem a kor hajlamainak és járványainak hódolva, maguk is fölségesen ráttüzelnek, még a férjem uram a klubban üti a makkot; ők meg a burnátus szellenczét czipelik magukkal, aztán ha ismerősre akadnak, felütik a kis csintalan edényt, hogy megvendégléjk borvirágos, elhízott jó táplált orrocskájukat. A közönséges emberek feleségei pedig szagos meggyfa pipaszárat dagnak a selmecibe, aztán elcsenegetik az apjuktól a kapadohányt és fogyasztják hozzá a híres majsai masinát.

Az apjukok, papák és taták, meg tátik pedig csöndes megadással hajtják le fejüket és a dohányzás helyett beállnak kőrödő állatkáknak, mert a gyenge nő nem, a fehér és füstös nép elszippantja orruk előtt nemcsak a dohányt, de még a borocskát is; mert — mi tagadás benne — a dohányzás vele jár a betűszentéssel és káromkodással is.

A kalap az már rég a menyecske és nagysám fejében van ilyen helyt ugys.

Most már adjátok a nagysámok kezébe a kostökcacsót is, szusza férjek!

Művészet, irodalom.

A „Zenélő Magyarország“ zenemű folyóirat augusztus 1-sei száma 10 hangjegydalon, díszes borítékban igen érdekes, választékos, gazdag tartalommal jelent meg. Ezen 28-dik füzet tartalmazza G a l Ferenc kütűnő zeneszerzőnk bájos dalát „Mikor elszunnyadtam“, továbbá eddig a legszebb letétben a most divatos új népdalt „Ez illik, illik, illik.“ Schlichting, Stettini Kreuz Polkát — a most divatos új tánc első hangjegyt. D'A mant Leo „Meren-gés“ című remek szép dalát s végül Grieg Edward világhírű norvég zeneköltő „Norvégtáncok“ gyűjteményéből a 3-dik számot. A mesés oicsó s kütűnő zenelap — melynek évnegyedre — 6 füzetre 1 frt az előfizetési ára, minden zongorázóknak ajánljuk. Előfizetési pénzek a kiadó Kl ö k n e r Edének a „Zenélő Magyarország“ kiadóhivatalához Budapest VI. Csengery-utca 62/a címzendők. A lap egyes számai könyvkereskedésekben 20 krért kaphatók.

Törvénykezés.

Szerelmi dráma. Hogy is mondja a nóta: „A szerelem, a szerelem sötét verem.“ Hát ebbe a sötét verembe esett ezelőtt négy esztendővel Simek Mária pécsi cselédeány. Halálosan megszerette Hauk János mesterlegényt, a ki őt szerelméről biztosította, aztán — összeálltak vadházasságra. Tanujok volt a fütemile és gölya. Egy darabig, a mézes hetekben, jól ment minden. János ur előzékeny, nyájas s figyelmes volt s törvényes házasságot ígért, Mária pedig tulboldog volt. Nemesak balkézről, hanem igazándiból is neje lesz az imádott Jánosnak, ez sok! Végre tehát megtalálta a férfit, ki után ábrándos szívvel oly régóta vágyakozott. De ennek a boldogságnak is meg voltak számlálva napjai. János ur a katonasághoz került s így Mária szalmaözvegy és hű maradt. A katonaságnál pénz kell, mert a lénungból nem igen telik költsékezésre, a szerelmes Mária küldött is, János kérelmére a mennyi szegénységétől kitelt. Ezt János azzal hálálta meg, hogy mikor hazajött katonáéktól, elfordult Máriától, mert, mint mondá, megtudta, hogy a Mária távolléte alatt esteli pillangóvá változott át. Ezt a nézetét Máriáról tudta sógornője Hauk Gáspárné s asszonyi szokás szerint a legelső alkalommal beadta Máriának, megtoldván még szépséges történetek elbeszélésével, melyek szerint János ur őt megcsalja s vigan éli mással világát olyankor, midőn tőle megszabadulhat. E kijelentések tördőfésként járták át a szerencsétlen nő szívét s a féltékenység bösz furiáinak állandó tanyájává tették. Többé nem volt nyugalma. Hogy pedig a féltékenység mily veszedelmes dolog, tudjuk Othello szomorú történetéből. Mária, miután meggyőződött, hogy János ur nagyon hideg hozzája, f. é. június 17-ikén egy revolvert vásárolt s négy patront azzal az elhatározással, hogy előbb a hűtlen lövi le, aztán önmagát. Szándékát azonban nem hajtotta végre, mert a hűtlen Szigetvárra ment, honnan sok reményekre jogosító levelet irt neki s hívta magához, de ő nem ment. János néhány nap mulva hazajött és a béke mintha helyreállt volna köztük. Jött azonban a június 24-iki végzetes nap. János ur elment mulatni a Schulcz-malomba, hol iszonyuan csapta a levelet az új kegyencnek. Mária utána ment s látván Jánost vetélytársával meghűtten sörözgetve, haza száguldott. Most már nincs pardon, grácia a hűtlennek! János ur éjjel után 1 órakor pityókosan Mária lakására ment, hol ruhástól az ágyba feküdt. Mária négy óráig többször költögette, hogy csak egy szót szóljon s térjen vissza hozzája, hisz ő az örülésig szereti. János ur azonban rá sem hederített. Mikor pedig a nő azt kérdezte tőle: „Hát csakugyan elakarsz hagyni?“ s ő pedig igent intett. Meg volt a végső elhatározás. Nem léssz a másé hűtlen, ha az enyém nem akarsz lenni. Nem fogsz engem kacagni a másik karjai közt. S elővette a pisztolyt s rásütötte. János ur erre már felugrott s lármát csapott, hogy meg van löve. Pedig dehog volt meglöve, a golyó nem találta s csak a tüztől szenvedett némi kis horzsolást. A háziasszony berontott a zajra s elkobozta a veszélyes pisztolyt. A kir. törvényszék a csütörtöki végtárgyaláson Göbel elnöklete alatt Simek Máriát gyilkossági bűnkisérlet

miatt 2 évi fegyházra s 5 évi hivatalvesztésre ítélte el.

Eltört a lába. Izsák Pál kövező Kovács Mózes nevű társával Mohácson Vő János korcsmájában ivott f. é. március 4-ikén egész nap. Délután már teljesen részegek voltak; s este felé valami csekélység fölött összevesztek. Izsák kikerülni akarván a további kellemetlenséget, megindult hazafelé, de Kovács eléje került s megfogta, ekkor mindketten elesetek, mely alkalommal Kovácsnak a bal lába eltört. Ugy szedték föl őket a földről. A csütörtöki végtárgyaláson a kir. törvényszék Göbel elnöke alatt Izsák vádlottat fölmentette, mert sem a szárdékosság, sem a gondatlanság rábizonyítható nem volt.

Káposzta palántát loptak. Dimitrovics Krisztián kertészlegény Simon Dávid napszámmal Gordisán szövettek arra, hogy Selyem László és Hórosi Péter gordisai lakosok káposzta palántáit s 4 melegágyhálóját ellopják Tettüket f. é. ápril 16 án éjjel végre is hajtották. Elloptak mintegy 3000 palántát és 4 hálót s elvitték gazdájukhoz Bicsó Istvánhoz, kinél a károsultak másnap meg is találták s hazavitték. A kir. törvényszék a csütörtöki végtárgyaláson Göbel elnöke alatt vádlottakat 1—1 havi fegyházra ítélte el.

Lap tulajdonos:
NAGY FERENCZ.

Felelős szerkesztő:
PLEININGER FERENCZ

Szerkesztő:
BOGÁTHY MEDÁRD.

Hirdetések.

9928. sz.
tkvi 1894.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhirre teszi, hogy Kaprényi Mihály végrehajthatónak ifju Lovas András végrehajtást szenvedő elleni 70 frt

tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a pécsváradai kir. jbiróság területén levő Hosszuhetény község határában fekvő a h.-hetényi 367. sz. betétben felvett I. 156. sz. házra és 157. sz. sz. kertre 184 frtban, és a hosszu-hetényi 369. sz. betétben felvett I. 1—19. sorszámu a. urbéri birtokra az árverést 781 forintban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az **1894. évi augusztus hó 17 én d. e. 10 órakor Hosszu-Hetény község birói házában** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 18 frt 40 krt és 78 frt 10 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal átszámított és az 1881-ik évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügy-ministeri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék mint tkvi hatóság. 1894. évi május hó 2. napján.

Lukrics István,
kir. ítélő-táblai bír.

700 sz.
vrg. 1894.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirre teszi, hogy a pécsi kir. járásbiróság 1894. évi 9469 számú végzése következtében Első magyar papir-ipar részvény

társaság javára Feiler Mihály ellen 165 frt 75 kr. s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás útján felülfoglalt és 750 frt 50 kr-ra becsült szobatorok, könyvek és gépekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. jbiróság 10111. 1894. számú végzése folytán 165 frt 75 kr tőkekövetelés, ennek 1894. évi február hó 24. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 35 frt 05 krban bíróságról már megállapított költségek erejéig **Pécsett, Lyceum-utca 4. sz. leendő eszközzésére 1894. évi augusztus hó 10. napjának d. u. 3 óra-ja** határidőül kitzetetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107 és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Pécsett, 1894. évi július hó 29. napján.

Engler Kálmán
kir. jbirósági végrehajtó.

Bérház eladó.

Egy ujonnan épült

magas földszintes bérház,

mely évenként **700 frtot** jövedelmez, közel a sétaterhez, jutányos föltételek mellett, szabadkézből eladó. Bővebb felvilágosítást ad a lapunk kiadóhivata la.

Helyiség-változtatás.

Van szerencsém a n. é. közönségnek teljes tisztelettel tudomására adni, hogy márczius hó 25-ödikn megnyitottam az Anna-utca 4. sz. saját házamban épített

új fényképészeti műtermemet.

Miután a király-utczában eddig birt műtermem a színház-építés folytán lebontás alá kerül, bátor vagyok a mélyen tisztelt közönségnek becses figyelmét már most föl hívni a gondal berendezett és fölszerelt új műtermemre. Az eddig irántam tanúsított bizalomért mély köszönetemnek adván kifejezést, biztosítom a t. megrendelőket, hogy ezentúl is a legújabbat és legjobbat fogom nyújtani.

Számos megrendelést kér

mély tisztelettel

Zelesny Károly

udvari fényképész.

NEUMAN TESTVÉREK

aradi szeszgyári hizlaló istállóiból

légenszáritott

természetes istálló-trágya

(magyar guano)

darabokban, zuzott, avagy örölt állapotban. A legrégebb és legbiztosabb hatású trágya anyag. Beltartalomra nézve kezesség elvállalása mellett minden mennyiségben kapható

NEUMAN TESTVÉREK

cézgnél

szesz- és sajtolt élesztő-gyárak, szeszfinomító és gőzmalom

ARADON.

Megbízásokat elfogad a „Magyar Mezőgazdák Szövetkezete“ is Budapesten, Alkotmány-utca 31. szám.

Egy tanonc felvétetik

WEBER FERENCZ vas- és fűszer-üzletében Pécsett, Kossuth Lajos- és sörház-utca sarkán.

Ház eladás.

Pécsett, Klimó-utca 26.

számu a mostani korszak igényeinek megfelelő ujonnan épült,

12 évig adómentes ház

mely több lakás, 1500 hktl. borpince és tágas udvarból áll, vízvezetékekkel ellátva, szabad kézből eladó. Értekezhetni a tulajdonos

Putzer Antalnál,

Feren cziek-utca 13. szám.

Taizs Mihály-féle

Könyvnyomda

Majláth tér 5. számú házból a

Széchenyi-tér 14-ik

szám alatt lévő

királyi ítélő-tábla épületében

lévő bolthelyiségbe helyez-

tetett át.